

prima instanță: D. Mardari
instanța de apel: D. Manole, E. Fistican și N. Traciuc

Î N C H E I E R E

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iulia Ciotu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Koukoulescu împotriva lui Nicolae Cuculescu, Iurie Țurcan, Tatiane Țurcan și Iulia Ciotu, intervenient accesoriu notarul privat Olga Bușuleac, cu privire la declararea nulității contractului de schimb și a contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, partajarea bunului imobil proprietate comună în devălmășie, precum și
la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Țurcan împotriva Iuliei Ciotu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, prin care au fost admise cererile de apel declarate de Maria Koukoulescu și Iurie Țurcan, cu casarea hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 februarie 2013,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2007, Maria Koukoulescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Cuculescu, Iurie Țurcan și Tatiane Țurcan, intervenient accesoriu notarul privat Olga Bușuleac cu privire la declararea nulității contractului de schimb a bunului imobil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în perioada căsătoriei cu pîrîtul Nicolae Cuculescu au obținut în proprietate apartamentul nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, în baza certificatului nr.279 din 12 decembrie 1991 eliberat de cooperativa pentru construcția de locuințe nr.147, înregistrat la organul cadastral.

Menționează că la 05 iunie 2003 Nicolae Cuculescu, fără acordul ei, a efectuat schimbul apartamentului nr.121 cu apartamentul nr.125 din aceeași adresă, care îi aparținea cu drept de proprietate lui Iurie Țurcan.

Susține că despre încheierea contractului de schimb din 05 iunie 2003 a aflat în luna septembrie 2005 cînd a revenit în Moldova, deoarece din anul 1995 locuiește

în SUA.

Consideră, reclamanta, că, contractul de schimb, încheiat între Nicolae Cuculescu și Iurie Țurcan este nul, deoarece a fost încheiat în lipsa acordului ei în calitate de coproprietar.

Solicită, Maria Koukoulescu, declararea nulității contractului de schimb din 05 iunie 2003, încheiat între Nicolae Cuculescu și Iurie Țurcan (f.d. 2, Vol. I).

Pe parcursul examinării litigiului, prin cerere suplimentară, reclamanta a cerut și partajarea averii proprietate comună în devălmășie - apartamentul nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, prin atribuirea ei și lui Nicolae Cuculescu câte 1/2 cotă-parte, cu încuviințarea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău de a efectua înscrierile în Registrul bunurilor imobile (f.d. 28, Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2009 acțiunea a fost admisă (f.d. 38-39 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 mai 2010 a fost admisă cererea de revizuire depusă de Maria Koukoulescu. A fost casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 martie 2009, cu dispunerea rejudecării pricinii și atragerea în calitate de intervenient accesoriu a Iuliei Ciotu (f.d. 60).

Totodată, la 08 septembrie 2009, Iurie Țurcan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Iuliei Ciotu privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, repararea prejudiciului material și moral (f.d. 4-8, Vol. III).

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat, că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 octombrie 2005 s-a încasat de la el în beneficiul Iuliei Ciotu datoria în valoare de 31000 dolari SUA și taxa de stat în sumă de 11 718 lei.

La 01 decembrie 2005, Iulia Ciotu a înaintat spre executare documentul executoriu, iar prin încheierea executorului judecătoresc din 10 martie 2006 a fost aplicat sechestrul asupra apartamentului nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, asupra căruia deja era instituită ipoteca în favoarea Băncii Comerciale „Mobiasbank” Societate pe Acțiuni întru garantarea executării contractului de credit.

Menționează că pentru satisfacerea tuturor creanțelor pe care le avea, a achitat mai întâi taxa de stat în baza titlului executoriu eliberat de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău la 21 octombrie 2005, iar ulterior a achitat creditul și plățile aferente conform contractului de credit încheiat cu Banca Comercială „Mobiasbank” Societate pe Acțiuni.

Astfel, la 06 iulie 2006 Banca Comercială „Mobiasbank” Societate pe Acțiuni a dat acordul la radierea ipotecii constituite asupra apartamentului nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău.

Susține că, la insistența pârtei Iulia Ciotu, la 11 iulie 2006, notarul privat a autentificat actul juridic, trecut în registru sub nr.4555, fiindu-i explicat de către pârta că acesta nu este altceva decât un document similar cu cel care l-a încheiat cu Banca Comercială „Mobiasbank” Societate pe Acțiuni, iar apartamentul indicat va fi grevat în favoarea ei pînă la achitarea datoriei în mărime de 31000 dolari SUA, încasată în baza hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 octombrie 2005.

Deoarece este vorbitor de limba rusă, iar la solicitarea de a fi tradus contractul i s-a refuzat din motivul lipsei de timp, a semnat actele la notar avînd încredere în explicațiile pîrîtei, fiind asigurat că după achitarea totală a datoriei apartamentul va fi degrevat.

La fel, menționează Iurie Țurcan că, împreună cu soția au plecat la muncă peste hotarele Republicii Moldova și în perioada anului 2008 și-a onorat obligațiunea de achitare a datoriei față de Iulia Ciotu, efectuînd transferuri bănești din Italia pe numele pîrîtei la 12 mai 2008 în sumă de 1 500 euro, la 16 iulie 2008 în sumă de 1500 euro, la 16 septembrie 2008 de 1 500 euro, la 16 octombrie 2008 în sumă de 485 euro, la 21 noiembrie 2008 în sumă de 1500 euro, la 17 decembrie 2008 în sumă de 1500 euro, la 25 martie 2008 în sumă de 500 euro, precum și alte plăți confirmate prin ordinele de transfer bancar.

În baza recipiselor semnate de Tudor Chetrușca, concubinul Iuliei Ciotu, cît și de fiica ei, Ludmila Ciotu, pentru achitarea datoriei au transmis pentru pîrîta suma totală de 3800 euro și 1500 dolari SUA.

Afirmă, reclamantul, că în toată această perioadă în apartamentul nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău locuia fiica lor Cristina Țurcan, iar ei, cînd reveneau în concediu, de asemenea, locuiau în apartament, considerîndu-se proprietari ai acestuia.

La 18 iulie 2009 în apartament au intrat persoane necunoscute și au alungat-o pe fiica lui din apartament, care a apelat la ajutorul vecinilor și la organele de poliție.

La solicitarea colaboratorului de poliție Iulia Ciotu a prezentat copia contractului de vînzare-cumpărare a bunului imobil nr.4555 din 11 iulie 2006 și doar în acel moment au aflat că de fapt nu a fost încheiat contract de ipotecă, dar de vînzare-cumpărare.

Consideră reclamantul că pîrîta intenționat l-a dus în eroare la încheierea contractului și prin înșelăciune a obținut dreptul de proprietate asupra bunului imobil.

A mai indicat că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pîrîtei familia lor a rămas fără locuință, nu li s-a permis de a lua din apartament bunurile personale, mobila, tehnica de uz casnic, iar fiica lui a fost nevoită să închirieze un alt spațiu locativ pe termen de 12 luni, achitînd suma de 18 909 lei.

Cere reclamantul, declararea nulității contractului de vînzare-cumpărare nr.4555 din 11 iulie 2006 a apartamentului nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, încheiat între Iurie Țurcan și Iulia Ciotu, încasarea de la Iulia Ciotu în beneficiul lui a prejudiciului material în mărime de 18909 lei, prejudiciul moral în mărime de 50000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2167 lei (f.d.4-8 Vol. III).

La 04 aprilie 2011, Iurie Țurcan a depus cerere de concretizare a cerințelor.

Considerînd că, contractul de vînzare-cumpărare nr. 4555 din 11 iulie 2006 este unul simulat și ascunde după sine un contract de schimb, a solicitat validarea contractului de schimb al creanței în sumă de 31000 dolari SUA, conform hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 octombrie 2005, pe apartamentul nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău. De asemenea a cerut încasarea de la

Iulia Ciotu în beneficiul său a sumei de 230096 lei, ce constituie diferența dintre valoarea de piață a apartamentului și suma datoriei, dobânzii de întârziere în mărime de 218989 lei, a sumei achitate în perioada anului 2008 în mărime de 115445,03 lei și a dobânzii de întârziere aferente în mărime de 50632 lei. A solicitat și încasarea în beneficiul lui de la Chetrușca Tudor a sumei de 3800 euro și de la Ciotu Ludmila a sumei de 1500 dolari SUA și dobânda de întârziere aferentă sumei datoriei în mărime de 12805 lei (f.d. 28-37, Vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 aprilie 2011 pricina civilă a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (f.d. 47, Vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 martie 2012 pricinile civile au fost conexe într-un singur proces (f.d. 50, Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2012 pricina civilă a fost strămutată pentru examinare în fond la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (f.d. 140-142, Vol. I).

La 13 decembrie 2012 Maria Koukoulescu a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitând declararea nulității contractului de schimb din 05 iunie 2003, încheiat între Nicolae Cuculescu și Iurie Țurcan; declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.4555 din 11 iulie 2006 a apartamentului nr.121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, încheiat între Iurie Țurcan și Iulia Ciotu; partajarea averii proprietate comună în devălmășie - apartamentul nr.121 prin atribuirea dînzei și lui Nicolae Cuculescu cîte 1/2 cotă-parte ideală (f.d. 28-31, Vol. IV).

La 28 ianuarie 2013, prin cererea de modificare și de concretizare a cerințelor, Iurie Țurcan a solicitat doar declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.4555 din 11 iulie 2006 a apartamentului nr. 121 din str. Gheorghe Madan, 46/5, mun. Chișinău, încheiat cu Iulia Ciotu (f.d. 45-48, Vol. IV).

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 februarie 2013 acțiunea Mariei Koukoulescu împotriva lui Nicolae Cuculescu, Iurie Țurcan, Tatiane Țurcan și Iulia Ciotu cu privire la declararea nulității contractului de schimb și contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, partajul bunului imobil proprietate comună în devălmășie, și acțiunea lui Iurie Țurcan către Iulia Ciotu privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare au fost respinse ca depuse tardiv și neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, apelurile declarate de către Maria Koukoulescu și Iurie Țurcan au fost respinse cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Maria Koukoulescu, fiind casată decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, au fost admise cererile de apel declarate de Maria Koukoulescu și Iurie Țurcan, cu casarea hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 februarie 2013 și emiterea unei noi

hotărâri prin care acțiunea lui Iurie Țurcan a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea depusă de Maria Koukoulescu a fost admisă. A fost anulat contractul de schimb din 05 iunie 2003 și contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 4555 din 11 iulie 2006 cu readucerea părților în poziția inițială după cum urmează: au fost instalați Maria Koukoulescu și Nicolae Cuculescu în apartamentul nr. 121 din str. Gh. Madan, nr. 46/5, mun. Chișinău, iar Iurie Țurcan și Tatiane Țurcan – în apartamentul nr. 125 din str. Gh. Madan, nr. 46/5, mun. Chișinău. A fost obligat Iurie Țurcan să-i restituie Iuliei Ciotu suma de 30000 lei și 31000 dolari SUA. A fost partajat apartamentul nr. 121 din str. Gh. Madan, nr. 46/5, mun. Chișinău ca proprietate în devălmășie între foștii soți Maria Koukoulescu și Nicolae Cuculescu în mărime de câte ½ cotă-parte ideală pentru fiecare.

La 09 septembrie 2014, precum și la 03 octombrie 2014, Iulia Ciotu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 23 iulie 2014, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 24 iunie 2014 (f.d. 205, Vol. IV).

La dosar nu sunt probe care ar confirma când a fost recepționată decizia menționată de către părți.

Astfel, recursul declarat la 09 septembrie 2014 se consideră depus în termen.

Recurenta, Iulia Ciotu, în motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 06 octombrie 2014, respectiv la 07 octombrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs și cea de completare a recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 07 noiembrie 2014, reprezentantul Mariei Koukoulescu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Iulia Ciotu, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iulia Ciotu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Iulia Ciotu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru